

get i foransorte Henseende havde gjort, som jeg har tilladt mig at anerkjende den, og saaledes er der i Grunden ikke noget Videre at ventilere om. Jeg har blot for en Forsigtigheds Skyld erklæret, at det ikke er grundet i de hidtilværende Forhold, og at jeg altsaa ikke saae mig istand til positivt at anerkjende det, men denne positive Anerkjendelse behøves jo ikke. Jeg bemærkede, at de Forhold, hvorunder saadanne Palæer ere modtagne af de forskjellige høje Personer, hvem de ere overladte til Brug, ere forskellige, at i Almindelighed overlades den indre Vedligeholdelse de Personer, hvem Beboelsen er bleven indrømmet, men at det ikke altid er Tilfældet og navnlig ikke har været Tilfældet med det omhandlede Palæ i Amaliegade 123, som af Høvislig Kong Frederik den Sjette har været indrømmet Prinds Christian, uden at der har været paalagt ham nogen Byrde i saa Henseende. Men det er forøvrigt ikke nogen Gjenstand af nogen stor Betydning.

Ordføreren: Ja, den Usikkerhed, som kan finde Sted med Hensyn til dette Forhold, kan da i alt Fald kun gjælde om de Boliger, der tidligere have været overladte Hs. Høihed, men ikke om dem, der blive ham overladte for Fremtiden, med Hensyn til hvilke man jo maa have fuld Raadighed til at tage hvilke Bestemmelser man vil. Dersom jeg har forstaaet den ærede Minister rigtigt, saa har han ikke nu nogen bestemt Anskuelse om denne Sag. Ministeren har ikke udtalt sig for Udvalgets Hensigt, men heller ikke imod den, og jeg tør saaledes vistnok haabe, at denne Sag vil blive gjort til Gjenstand for Diverveelse, inden Finantsloven næste Aar bliver forelagt. Jeg tør maaskee endog forvente, at den ærede Minister vil komme til den samme Anskuelse, som Udvalget har havt, og som uden al Tvivl ogsaa er Thingets Anskuelse; idetmindste har der ikke reist sig nogen Stemme imod en lignende Udtalelse, som havde fundet Plads i Finantsudvalgets Betænkning dengang Finantsloven for næste Aar var til Behandling.

Indenrigsministeren: Ja, det vil ikke feile, at denne Sag vil blive bragt paa det Rene, før den næste Finantslov bliver forelagt.

Ischærning: Jeg vil kun fremhæve, at den paagjældende Prindses Stilling i en ganske væsentlig Grad er bleven forandret, siden de oprindelige Beslutninger om de Wilkaar, hvorunder han skulde beboe det Palæ, han nu beboer, ere tagne; idet hans Apanage er blevet bestemt ved Lov, er man nemlig gaaet ud fra den Forudsætning, som allerede var bleven indsat i Finantsloven, og jeg troer derfor, at man ved nærmere Diverveelse vil komme til det Resultat, at det ikke kan være anderledes, end som her er foreslaaet, thi ellers havde man upaatvivlelig i Apanageloven indført en indskrænkende Bestemmelse.

Indenrigsministeren: Ja, jeg skal blot bemærke, at de Emolumenter af Beboelse, som Hs. Høihed nu har, ere de samme, som han hidtil har havt, med Undtagelse af, at der er lagt nogle Localiteter til, med Hensyn til hvilke jeg ganske indrømmer, hvad den ærede Ordfører har anført. Jeg bestrider heller ikke den Mening — og den vil heller ikke blive bestridt af Hs. Høihed, — at Vedligeholdelsen for Fremtiden vil tilfalde Hs. Høihed; men jeg siger blot, at det ikke er grundet i de Betingelser, under hvilke han hidtil har havt disse Emolumenter.

Ingen Flere begjærede Ordet; forinden man gif til Afstemning, bemærkede imidlertid

Formanden: Forsaavidt noget af de Endringsforslag, der ere stillede til denne Paragraph, maatte blive vedtaget, vil en Omnummerering være nødvendig; jeg skal imidlertid antage, at det kan overlades Formanden at foranstalte det Fornødne i saa Henseende.

Man skred derpaa til Afstemning, hvorved

1) Indenrigsministerens Forslag til § 5:

ad A. n. 1. Til Landvæsenets Fremme 500 Rbd.

vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.